

«Ὡς εδοξάσθης, Ηλία, ἐν τοῖς θαυμασίοις σου. καὶ τίς ὁμοίός σοι καυχᾶσθαι; ὁ ἐγείρας νεκρὸν ἐκ θανάτου καὶ ἐξ ἄδου ἐν λόγῳ Ὑψίστου. ὁ καταγαγὼν βασιλεῖς εἰς ἀπώλειαν καὶ δεδοξασμένους ἀπὸ κλίνης αὐτῶν. ὁ ἀκούων ἐν Σινᾷ ἐλεγμὸν καὶ ἐν Χωρήβ κρίματα ἐκδικήσεως. ὁ χρίων βασιλεῖς εἰς ἀνταπόδομα καὶ προφήτας διαδόχους μετ' αὐτόν. ὁ ἀναληφθεὶς ἐν λαίλαπι πυρός ἐν ἄρματι ἵππων πυρίνων. ὁ καταγραφεὶς ἐν ἐλεγμοῖς εἰς καιροῦς κοπάσαι ὀργὴν προ θυμοῦ, ἐπιστρέψαι καρδίαν πατρός πρὸς υἱὸν καὶ καταστήσαι φυλὰς Ἰακώβ. Μακάριοι οἱ ἰδόντες σε καὶ οἱ ἐν ἀγαπήσει κεκοσμημένοι, καὶ γὰρ ἡμεῖς ζωή ζησόμεθα.»

(Σ. Σειρ.48,11)

Ο προφήτης Ηλίας, ο μέγιστος των Προφητών.

Ο προφήτης Ηλίας, αγαπητοί μου, είναι μία μεγάλη μορφή, μια πολύ μεγάλη μορφή της Παλαιάς Διαθήκης. Είναι ο μέγιστος των Προφητών είναι ανώτερος κι απ' αυτόν τον προφήτη Ησαΐα τον μεγαλοφωνότατο. Και ενώ δεν έγραψε ο προφήτης Ηλίας ούτε μία λέξη, υπήρξε ο ίδιος μία μεγάλη προφητεία. Αυτό του το έργο, ο τρόπος με τον οποίο έζησε, ο τρόπος με τον οποίο έφυγε από την παρούσα ζωή αλλά και η εμφάνισή του στη Μεταμόρφωση του Χριστού δείχνουν ότι η μορφή αυτή είναι παμμέγιστη, είναι πελώρια!

Για τον προφήτη Ηλία έχουν γραφεί στην Παλαιά Διαθήκη πολλές σελίδες, που όλες είναι μεστές πολλής και βαθειάς θεολογίας. Το Καρμήλιον όρος, πάνω στο οποίο ο Προφήτης προσέφερε κατά θαυμαστό τρόπο τη θυσία του, όταν από τον ουρανό κατήλθε φωτιά και κατέκαψε τα σφάγια¹, το όρος Σινά, επί του οποίου είχε θεοπτεία ο μέγας Προφήτης², και το όρος Θαβώρ, πάνω στο οποίο εμφανίσθηκε μαζί με τον Κύριό μας ο Προφήτης³, είναι οι τρεις μεγάλες κορυφές ορέων, που αναφέρονται στη δόξα τη δική του.

Ο διαχρονικός Προφήτης.

Ο προφήτης Ηλίας είναι παρών, τόσο στον χώρο της Παλαιάς Διαθήκης, όσο και στον χώρο της Καινής Διαθήκης.

Βέβαια ό,τι να πει κανείς και ό,τι να αναλύσει, πάντα θα μένει στην περιφέρεια των πραγμάτων, γιατί, όπως σας εξήγησα, είναι μία απύθμενη σε ανάλυση προσωπικότητα ο άγιος του Θεού Προφήτης. Θα μείνουμε μόνο σ' ένα μικρό περιστατικό της ζωής του, αλλά πολύ χαρακτηριστικό. Μάλιστα το περιστατικό αυτό μας δίνει ταυτόχρονα και μια άλλη εικόνα, μας δίνει έναν τύπο των εσχάτων ημερών.

Η επικαιρότητα του βιβλίου της Αποκαλύψεως.

Όπως θα έχετε διαπιστώσει -πείτε από τα γεγονότα, πείτε από τον τρόπο που ζει ο κόσμος σήμερα, πείτε ότι πλησιάζουμε στα έσχατα, πείτε ό,τι θέλετε- στις μέρες μας το πολύ παραγνωρισμένο και παραγκωνισμένο και παραθεωρημένο βιβλίο της Αποκαλύψεως έρχεται στην επικαιρότητα, κι έτσι όλοι σήμερα ασχολούμαστε με το βιβλίο αυτό. Το δυστύχημα είναι ότι το Ορθόδοξο πλήρωμα είναι ανέτοιμο να προσεγγίσει το βιβλίο αυτό, επειδή ακριβώς δεν του είναι οικείο. και δεν του είναι οικείο επειδή για ολόκληρους αιώνες, ιδίως στην Ανατολή, επικράτησε μια παρεξηγημένη εντύπωση, ότι το βιβλίο αυτό είναι σφραγισμένο με επτά σφραγίδες, δηλαδή ακατανόητο, ότι το βιβλίο αυτό είναι γεμάτο από προφητείες, που... μην τις πιάνεις... και ότι αν πιάσει κανείς τις προφητείες αυτές, μοιραία θα πέσει σε αιρέσεις και σε λάθη. Υπήρχε αυτή η παρανόηση.

Όλα αυτά βεβαίως δεν είναι σωστά. μόνο μέχρις ενός βαθμού είναι σωστά. Ωστόσο όμως όλα αυτά αποτέλεσαν θα λέγαμε την αιτία για την οποία το Ορθόδοξο πλήρωμα δεν προσεγγίζει το βιβλίο αυτό του Θεού, το τελευταίο βιβλίο της Καινής Διαθήκης, το θεόπνευστο αυτό βιβλίο, το υπέροχο αυτό βιβλίο, το γεμάτο όχι μόνο από προφητείες αλλά και από πνεύμα παρηγορίας, και το οποίο υπάρχει για να ενισχύσει τον λαό του Θεού καθ' όλη την πορεία της ζωής του πάνω στη γη αυτή, και προπαντός στα έσχατα.

Έτσι, αγαπητοί, επανέρχομαι στο θέμα μου, για να σας πω ότι οπωσδήποτε αυτά που θα ακούσετε θα δείτε ότι έχουν σχέση με τα έσχατα. Έσχατα λέγονται εκείνα τα οποία αφορούν στο τέλος της Ιστορίας, δηλαδή όταν πια πλησιάζει να έρθει για τελευταία φορά ο Χριστός. Θα δείτε λοιπόν ότι η ζωή του προφήτου Ηλίου δεν είναι παρά μια ζωή ενός αντιτύπου που δείχνει ένα πρωτότυπο στα έσχατα.

Η ιστορική πορεία κάθε λαού. - Η ιδιότυπη πορεία του Ισραήλ.

Ένας λαός, πράγματι, στην ιστορική του πορεία ασφαλώς συναντά πολύ δύσκολες ημέρες για να επιβιώσει. Όμως ο Θεός είναι εκείνος που έχει τάξει τα οροθέσια της κατοικίας των λαών, δηλαδή τα σύνορα του κάθε λαού, αλλά και το πόσον καιρό θα ζήσει ένας λαός. Αυτό είναι σύμφωνο μ' εκείνο που λέει ο απόστολος Παύλος στους Αθηναίους. «ο Θεός... ορίσας προστεταγμένους καιρούς και τας οροθεσίας της κατοικίας αυτών»⁴. Έβαλε τα σύνορα λοιπόν ο Θεός, αλλά και όρισε τους προστεταγμένους καιρούς, το πόσο δηλαδή θα ζήσει ο κάθε λαός. Έτσι Εκείνος είναι που κρίνει πόσο θα ζήσει ένας λαός και ποια θα είναι τα

σύνορά του.

Ο Ισραήλ ήταν ένας λαός αγαπημένος, ήταν ο ξεχωρισμένος λαός -εξ άλλου Ισραήλ θα πει αγαπημέ νος⁵- και ο Θεός πολλές φορές στην ιστορική του πορεία τον είχε προστατεύσει. Κατά θαυμαστό μάλιστα τρόπο και σκανδαλώδη έναντι των άλλων εθνών ο Θεός είχε προστατεύσει τον Ισραήλ!

Τώρα όμως, ευρισκόμενοι κάπου στον 8ο αιώνα προ Χριστού, το βόρειο βασίλειο αποστατεί απ' τον Θεό. Πρέπει να σας πω ότι μετά τον θάνατο του Σολομώντος ο λαός χωρίστηκε σε δυο βασίλεια. το βόρειο βασίλειο, με τις δέκα φυλές, και το νότιο βασίλειο, με τις δυο φυλές, του Ιούδα και του Βενιαμίν. Το νότιο βασίλειο είχε πρωτεύουσα την Ιερουσαλήμ, ενώ το βόρειο τη Σαμάρεια. Το βόρειο βασίλειο λοιπόν είχε αποστατήσει από τον Θεό. Οι βασιλείς του ατυχώς υπήρξαν άνθρωποι οι οποίοι είχαν μια πολύ μεγάλη ευκολία να ειδωλολατρών.

Αχαάβ - Ιεζάβελ.

Έτσι βασιλιάς του βορείου βασιλείου τον 8ο αιώνα ήταν ο Αχαάβ. Αυτός είχε έναν μαλακό, χαλαρό χαρακτήρα, με μια πολύ εύκολη στροφή προς την ειδωλολατρία, και ήταν άνθρωπος που επηρεαζόταν από τη γυναίκα του Ιεζάβελ. Αυτή δε η γυναίκα του, η οποία δεν ήταν Εβραία, αλλά Συροφοινίκισσα, ειδωλολάτρισσα φανατική, αποτελούσε και το χειρότερο κακό! Γρήγορα, εξαιτίας αυτής της φοβερής γυναίκας, η λατρεία του αληθινού

Θεού εξοστρακίστηκε, και έτσι εισήχθη η λατρεία του Βάαλ και της αισχρότατης Ασάρτης -η οποία Ασάρτη ήταν κάτι αντίστοιχο με τη δική μας την Αφροδίτη.

Η κεραυνοβόλα εμφάνιση του Προφήτου.

Σ' αυτή την κρίσιμη καμπή του Ισραήλ, ο οποίος έζησε όσο ποτέ άλλοτε την αποστασία στις ημέρες αυτού του βασιλιά, εμφανίζεται ο φλογερός και ζηλωτής Προφήτης από τη Θέσβη, ο Ηλίας. Κι έρχεται αιφνίδια -προσέξτε αυτό το αιφνίδια. Έρχεται αιφνίδια! Σαν αστραπή και βροντή εμφανίζεται μπροστά στον βασιλιά, από προσώπου του Θεού, για να του δώσει εκείνο το φοβερό μήνυμα της επ' αόριστον ανομβρίας, σαν τιμωρία από τον Θεό για την αποστασία του λαού αλλά και της κυβερνήσεώς του.

«Ζη Κύριος ο Θεός των δυνάμεων, λέει στον βασιλιά, ο Θεός Ισραήλ, ω παρέστην ενώπιον αυτού, ει έσται τα έτη ταύτα δρόσος και υετός, ότι ει μη διά στόματος λόγων μου.»⁶
Ορκίζομαι στον Θεό τον ζώντα, τον Θεό του Ισραήλ, ενώπιον του Οποίου στέκομαι και υπηρετώ, ότι σ' αυτά τα χρόνια που θα έρθουν ούτε θα βρέξει ούτε θα πέσει δροσιά. Κι όλα αυτά θα εξαρτώνται από το στόμα το δικό μου. ό,τι λέω εγώ, αυτό θα γίνεται. Αυτά είπε ό Προφήτης, και εξαφανίσθηκε από προσώπου Αχαάβ.

Η κρίση του Θεού για την ιστορική πορεία των λαών.

Τα λόγια του όμως αυτά, αγαπητοί μου, αποτελούν την κρίση του Θεού για την αποστασία ενός λαού.

Πού είναι εκείνοι, αλήθεια, που λένε ότι μπορούν να ρυθμίζουν ελεύθερα την ιστορική τους πορεία και τη ζωή τους και ότι δεν έχει κανέναν λόγο ο Θεός στην ιστορική πορεία ενός λαού ή ενός προσώπου; Πού είναι εκείνοι που το λένε; Βλέπετε εδώ; Και για να μην νομισθεί ότι αυτό αφορά μόνο στον Ισραήλ, σας λέω ότι ο Θεός σκεπτόταν και όλα τα έθνη, και χάραζε την πορεία όλων των εθνών.⁷

Η κρίση του Θεού για την ιστορική πορεία του Ισραήλ.

Πρόχειρα σας λέω το εξής. Στη γη Χαναάν κατοικούσαν πολλοί λαοί. Και λέει ο Θεός στον Αβραάμ: «Ακόμα δεν έφτασε να γεμίσει το ποτήρι των ανομιών τους, γι' αυτόν τον λόγο δεν θα εγκατασταθείς εδώ στη χώρα αυτή τώρα. Οι απόγονοί σου, λέει στον Αβραάμ, θα αναπτυχθούν πρώτα στην Αίγυπτο, θα γίνουν λαός πολύς, και κατόπιν θα έλθουν εδώ στη γη Χαναάν»⁸. Κι αυτό ξέρετε με πόσα χρόνια αντιστοιχούσε; Με τετρακόσια τριάντα χρόνια!⁹ «Τότε μόνο θα κατοικήσουν στη γη αυτή, όταν οι λαοί αυτοί θα έχουν γεμίσει το ποτήρι των ανομιών τους.» Είναι φοβερό. Περιμένει ο Θεός πότε θα έρθει το πλήρωμα της

αμαρτίας· μέχρι που να ξεχειλίσει το ποτήρι. Τότε λέει θα καταστραφούν οι λαοί αυτοί.

Κι όταν έρχεται η ώρα ο Ιησούς του Ναυή να μπει μέσα στη γη Χαναάν, του λέει πάλι ο Θεός: «Πρόσεξε. Οι λαοί αυτοί, με τα μάγια τους, με τις μαντείες τους, με τη διαφθορά τους και με τον τρόπο που ζουν, ήλθε η ώρα να καταστραφούν γι' αυτό εσείς θα κυριεύσετε τη γη αυτή με πολλή ευκολία. Προσέξτε όμως. μην κάνετε κι εσείς τα ίδια, γιατί θα έρθει και η δική σας η ώρα να υποστείτε το ίδιο πράγμα.»¹⁰

Βλέπουμε λοιπόν ότι ο Θεός δεν έρχεται να ξεριζώσει κάποιους λαούς για να εγκαταστήσει τον αγαπημένο Του λαό, παρά μόνο εφ' όσον οι λαοί αυτοί έχουν αμαρτήσει.

Η κρίση του Θεού για την ιστορική πορεία των άλλων λαών και των Ελλήνων.

Θέλετε κάτι ακόμη; Ανοίξτε το βιβλίο του Ησαΐα να δείτε κάτι καταπληκτικό. Ομιλεί και προφητεύει ο Ησαΐας, όπως και ο Ιερεμίας και ο Ιεζεκιήλ και ο Δανιήλ, προφητεύουν για τα έθνη, αγαπητοί μου, για τους λαούς. όχι μόνο για τον Ισραήλ. «Ω, Βαβυλώνα, λένε, ήλθε το τέλος σου! Ω, Συρία...! Ω, Αίγυπτος...! Ω, Μωαβίτες...! Ω...! Ω...!»¹¹ Ο Δανιήλ, πείτε μου, δεν προφητεύει για τους Έλληνες και για τους Πέρσες; Δεν προφητεύει για τους Βαβυλωνίους; Δεν λέει ότι οι Έλληνες θα νικήσουν τους Πέρσες, μ' εκείνη τη θαυμαστή προφητεία του, που έρχεται ένας τράγος, -ο μέγας Αλέξανδρος, ξέρετε, απεικονίζεται στα νομίσματα με κέρατα- ένας τράγος που τρέχει από τη Δύση ολοταχώς, λέει, και συγκρούεται μ' έναν κριό, που αντιπροσωπεύει τους Πέρσες, τον οποίο κυριολεκτικά λιανίζει;¹²

Βλέπετε λοιπόν, και επιμένω, δεν ομιλεί ο Θεός μόνο για τον Ισραήλ. ομιλεί για όλους τους λαούς και κατευθύνει τις τύχες όλων των λαών.

Θα σας επαναλάβω εκείνο που σας διάβασα προηγουμένως, που λέει ο απόστολος Παύλος στους Αθηναίους, ότι ο Θεός είναι ο «ορίσας προστεταγμένους καιρούς και τας οροθεσίας της κατοικίας αυτών», πάντων των εθνών, όλων των λαών. Συνεπώς, αγαπητοί, θα λέγαμε εδώ ότι οι Έλληνες δεν βγαίνουν έξω από το σχέδιο του Θεού, πολύ δε περισσότερο αφού έχουμε δεχθεί το Ευαγγέλιο από τους πρώτους, όταν κηρύχθηκε στον κόσμο το μήνυμα του Κυρίου.

Η Ελλάδα στα χνάρια του παλαιού Ισραήλ, έτοιμη να υποστεί τις ίδιες συνέπειες.

Και ερχόμαστε τώρα να ρωτήσουμε: Μήπως και η πατρίδα μας ζει και πολιτεύεται στα ίδια χνάρια του παλαιού Ισραήλ; Και όσα δεινά μας βρουν, θα λέγαμε πού θα οφείλονται; Τι λέτε; είναι δυνατόν να υποστούμε μια τυχόν -τυχόν!- συρρίκνωση των συνόρων μας; Ξέρετε ότι πάλι μπορούμε να γίνουμε μικρότεροι; Αγαπητοί μου, το ξέρετε ότι μπορούμε να γίνουμε πάλι μικρότεροι στα σύνορά μας;... Δεν υπάρχει τίποτα το αμετάθετο και σίγουρο. Από πού θα έχει το αίτιό του το θέμα; Ακόμη, αν υποστούμε σαν λαός μια δυσπραγία οικονομική ή ακόμα και μια κοινωνική αναστάτωση, από πού θα έχει την αφετηρία της αυτή όλη η κατάσταση; Ασφαλώς από την αποστασία του λαού μας και την στροφή του προς την ειδωλολατρία.

Αγαπητοί μου, ο λαός μας αποστατεί από τον Θεό καθημερινά. Το φαινόμενο της αθεΐας ήταν άγνωστο στην πατρίδα μας. Κι αρχίζει η αθεΐα να γίνεται μία πραγματικότητα σ' αυτόν

εδώ τον χώρο, τον ελληνικό, εδώ που αναπτύχθηκε η Ορθοδοξία και έχουμε τόσους Αγίους! Είναι κάτι που εκπλήσσει. Και ξαναγυρίζουμε πάλι πίσω στην ειδωλολατρία!

Αντιλαμβανόμαστε ότι οι ημέρες είναι κρίσιμες για τον λαό μας αλλά και για όλο τον κόσμο;

Αλλά γιατί το είπε αυτό ο Προφήτης στον Αχαάβ; Για να μετανοήσει ο λαός. Μετανόησε ο Αχαάβ; Ούτε ο Αχαάβ, ούτε ο λαός. Άραγε εμείς θα μετανοήσουμε; Όταν σήμερα κηρύσσεται το κήρυγμα, της μετανοίας το κήρυγμα, και λέγονται αυτά που λέγονται, τι νομίζετε ότι είναι; Αυτά που σας λέω τώρα τι νομίζετε ότι είναι; Νομίζετε ότι είναι ένα φιλολογικό κήρυγμα, για το οποίο μπορούμε να λέμε ότι είναι μόνο λόγια; Όχι. είναι κήρυγμα μετανοίας, είναι κήρυγμα αφυπνιστικό! Άλλο τώρα εάν κοιμόμαστε κάποτε και με τον αισθητό ύπνο, κλείνουμε τα μάτια μας και δεν προσέχουμε τον ομιλητή.. το αντιλαμβανόμαστε;... Είμαστε σε παράλληλες ημέρες με την εποχή του βορείου Ισραήλ, που ο Προφήτης ελέγχει με δριμύτητα την κατάσταση και φωνάζει. φωνάζει και χρησιμοποιεί, θα λέγαμε, το έκτακτο εκείνο στοιχείο, που καταπλήσσει με την παρουσία του τον λαό. Θα το αντιληφθούμε εμείς ότι οι ημέρες μας είναι κρίσιμες για τον λαό μας αλλά και για ολόκληρη την οικουμένη; Θα το καταλάβουμε αυτό;... άλλη παράγραφος αυτή. Αλλά αυτά που λέμε εδώ τώρα είναι κήρυγμα μετανοίας, και καλούμεθα να μετανοήσουμε για 'κείνη την κατάσταση που ήδη επικρατεί μέσα στον λαό μας! Είναι φοβερή η κατάσταση

Συνέπειες της αποστασίας του παλαιού Ισραήλ.

Ωστόσο, αγαπητοί μου, ο Προφήτης είπε το μήνυμά του, όπως σας είπα, το μήνυμα του Ουρανού, και εξαφανίστηκε από προσώπου του Αχαάβ. Από 'κείνη τη στιγμή όμως αρχίζει και η περιπέτεια του βορείου βασιλείου. Αν θέλετε, διαβάστε τα τέσσερα Βασιλειών -ιδίως το τέλος του δευτέρου, το τρίτο και τέταρτο Βασιλειών- για να δείτε εκεί τι περιπέτειες και τι καταστροφές υπέστη το βόρειο βασίλειο, με κατάληξη την αιχμαλωσία του από τους Ασσυρίους, εκατό περίπου χρόνια πριν από την καταστροφή του νοτίου βασιλείου, που και το δικό του τέλος -του νοτίου βασιλείου- ήταν η αιχμαλωσία του από τους Βαβυλωνίους.

Προειδοποιούσε και ο προφήτης Ησαΐας: «Κυράδες μου... φοράτε τα φουστάνια σας τα ωραία, έλεγε, με τις ζώνες σας τις χρυσές και τα χρυσοκεντημένα και μεταξωτά σας ρούχα... Σκοινί θα μπει στη μέση σας και θα συρθείτε ξυπόλητες στη γη της αιχμαλωσίας!...».13

Κι αν δεν τα καταλαβαίνουμε αυτά, θα 'ρθουν οι συνέπειες, και τότε θα τα καταλάβουμε...

Ο Θεός προστατεύει τον Προφήτη Του.

Αλλ' όμως ο Θεός, αγαπητοί μου, προστατεύει τον Προφήτη Του. τον προστατεύει από την οργή του Αχαάβ. Διότι όταν άκουσε αυτά ο Αχαάβ,, έμεινε έκπληκτος. και πριν προλάβει να αντιδράσει, ο Προφήτης εξαφανίστηκε. Γι' αυτό σας είπα ότι σαν αστραπή παρουσιάστηκε και σαν βροντή έφυγε. Και επειδή δεν πρόλαβε ο Αχαάβ να αντιδράσει, καταδιώκει τον Προφήτη. Ο Θεός όμως προστατεύει τον Προφήτη Του, όχι μόνο από την οργή του Αχαάβ, αλλά και από τον ενσχύψαντα λιμό, την πείνα που έπεσε.

«Και εγένετο ρήμα Κυρίου προς Ηλιού», και δόθηκε εντολή από τον Κύριο προς τον Ηλία. «πορεύου εντεύθεν κατά ανατολάς και κρύβηθι εν τω χειμάρρω Χορράθ- του επί προσώπου Ιορδάνου. και έσται εκ του χειμάρρου πίεσαι ύδωρ, και τοις κόραξιν εντελούμαι διατρέφειν σε εκεί.»¹⁴ Φύγε, κρύψου. Φύγε, κρύψου σ' εκείνον τον χειμάρρο, τον Χορράθ, που βλέπει προς τα ανατολικά και που χύνεται στον Ιορδάνη. Πήγαινε κρύψου εκεί. εκεί θα βρεις νερό -γιατί νερό δεν υπήρχε, εξ αιτίας της ανομβρίας. Εκεί θα βρεις νερό. Και εγώ θα στέλνω τα κοράκια μου, που εγώ τα παραγγέλλω να το κάνουν αυτό, να σε διατρέφουν.

Ο λαός του Θεού οφείλει να κρυφτεί.

Προσέξτε, αγαπητοί. Αυτά τα λόγια του Θεού είναι παμμέγιστης σημασίας. Δεν αφορούν μόνο στον προφήτη Ηλία.. θα το δείτε στη συνέχεια. αφορούν και σ' εμάς

Τί είπε ο Θεός στον Προφήτη Του; «και κρύβηθι», κρύψου! Αυτό το «κρύβηθι», κρύψου, είναι ένα σπουδαίο σημείο για τον λαό του Θεού στις δύσκολες ημέρες.

Αυτό μας θυμίζει εκείνο που λέει στον προφήτη Ησαΐα. «βάδιζε, λαός μου, λέει εκεί ο Θεός, είσελθε εις τα ταμεία σου, απόκλεισον την θύραν σου, αποκρύβηθι μικρόν όσον όσον, έως αν παρέλθη η οργή Κυρίου»¹⁵. Λαέ μου, περπάτα, μπες μέσα στα εσώτερα δωμάτια του σπιτιού σου, κλείσε την πόρτα σου, κρύψου για λίγο, «όσον όσον», έως ότου περάσει η οργή του Κυρίου.

Πού να πάει να κρυφτεί ο λαός του Θεού;

Έχουμε τη συνείδηση ότι είμαστε λαός του Θεού;

Κατ' αρχάς ήθελα να σας ρωτήσω, αγαπητοί μου: Έχετε την συνείδηση ότι είστε λαός του Θεού; Είναι μία ανάγκη αυτοσυνειδησίας, ότι είμαστε λαός του Θεού. Είμαστε λαός του Θεού; Έχετε την συνείδηση ότι ξεχωρίζετε απ' αυτό που λέγεται κόσμος; -γιατί ο λαός του Θεού ξεχωρίζει απ' αυτό που λέγεται κόσμος. Αν δεν την έχετε τη συνείδηση αυτή ότι είστε λαός του Θεού, κλείστε τ' αυτιά σας για τα παρακάτω που θα πούμε. δεν σας αφορούν

είστε κόσμος, και πορεύεσθε στην καταστροφή. Αν όμως είστε λαός του Θεού και το συνειδητοποιείτε αυτό, τότε ακούστε καλά. ανοίξτε πιο πολύ τα αυτιά σας να ακούσετε τι μας λέει ο Κύριος.

Πρέπει, λέει, να κρυφτούμε. Αλλά πού να κρυφτούμε;

Ιστορικά προηγούμενα φυγής και διάσωσης.

Για να κατανοήσουμε αυτή την εντολή του Θεού, ότι πρέπει να κρυφτούμε, και για να δούμε τι είδους είναι αυτή η απόκρυψη μας, πρέπει να δούμε το γεγονός αυτό του προφήτου Ηλιού σαν έναν ιστορικό τύπο των εσχάτων. Όταν λέμε ιστορικό τύπο, εννοούμε το εξής. ένα γεγονός, ιστορικό δηλαδή γεγονός, το οποίο γίνεται τύπος ενός άλλου γεγονότος, που ανήκει ιστορικά πιο κάτω.

Παράδειγμα. Ο Ισραήλ φεύγει από την Αίγυπτο, περνάει την Ερυθρά θάλασσα και έρχεται στη γη Χαναάν. Το πέρασμά του από την Ερυθρά θάλασσα ήταν ένα γεγονός. ταυτόχρονα όμως είναι και ένας ιστορικός τύπος. Τι τύπος; Η Αίγυπτος θεωρείται η χώρα του Σατανά. ή η γη Χαναάν θεωρείται η χώρα της Βασιλείας του Θεού. Το πέρασμα λοιπόν -αυτό θα πει

πάσχα. πέρασμα- είναι η Ερυθρά θάλασσα. Εκεί, στην Ερυθρά θάλασσα, καταποντίζει ο Θεός τον Φαραώ και τους στρατιώτες του, και ο λαός περνάει ασφαλής. Είναι η Ενανθρώπιση του Ιησού Χριστού, με την οποία μας παίρνει από την γη του θανάτου και της αμαρτίας και του Σατανά και μας φέρνει στη Βασιλεία Του, και περνάμε από το πέρασμα που λέγεται Βάπτισμα. Ωστε λοιπόν τί ήταν το πέρασμα του Ισραήλ από την Αίγυπτο διά μέσου της Ερυθράς θαλάσσης στη γη Χαναάν; Ένας ιστορικός τύπος. Τίνος πρωτοτύπου; Του Βαπτίσματος και της σωτηρίας.

Άλλο παράδειγμα είναι και η καταστροφή της Ιερουσαλήμ, που έγινε το 70 μ.Χ.. Αποτελεί έναν ιστορικό τύπο, ένα γεγονός, αλλά ταυτοχρόνως αποτελεί κι έναν τύπο. Τίνος πρωτοτύπου; Του τέλους του κόσμου, τότε που θα καταστραφεί ο κόσμος.

Ο προφήτης Ηλίας παρών και στα έσχατα ως ιστορικό αντίτυπο μαζί και πρωτότυπο!

Έτσι κι εδώ. εκείνο το γεγονός που συνέβη ανάμεσα στον Προφήτη και τον Αχαάβ τον βασιλιά αποτελεί οπωσδήποτε ένα γεγονός, και ταυτόχρονα έναν ιστορικό τύπο των εσχάτων. Διότι ο Αχαάβ είναι αντίτυπο του Αντιχρίστου. Αλλά το πιο καταπληκτικό απ' όλα ξέρετε ποιο είναι; Το πιο καταπληκτικό πράγμα -που είναι και η μοναδική περίπτωση εδώ, η εντελώς μοναδική περίπτωση μέσα στην Ιστορία- είναι ότι ο προφήτης Ηλίας, που αποτέλεσε ιστορικό αντίτυπο ενός πρωτοτύπου των εσχάτων, ταυτόχρονα είναι και πρωτότυπο! Ο ίδιος Προφήτης θα είναι παρών και στις ημέρες του Αντιχρίστου!16

Όπως θα ξέρετε, ο προφήτης Ηλίας δεν πέθανε. αναλήφθηκε κάπου στον ουρανό.¹⁷ Θα επανέλθει! Και όπως έλεγξε τον Αχαάβ, έτσι θα ελέγξει και τον Αντίχριστο. με τον ίδιο τρόπο. Και το καταπληκτικό: τριάμισι χρόνια ανομβρία επέφερε ο προφήτης Ηλίας στον Αχαάβ, τριάμισι χρόνια ανομβρία θα επιφέρει και στον Αντίχριστο! Συνεπώς έχουμε το μοναδικό φαινόμενο, που ένα πρόσωπο, ο προφήτης Ηλίας, αποτελεί όχι μόνο ένα ιστορικό αντίτυπο σ' εκείνη την εποχή, αλλά και ένα ιστορικό πρωτότυπο στο μέλλον, στα έσχατα. Έτσι λοιπόν το ίδιο πρόσωπο είναι παρόν και στη μία και στην άλλη περίπτωση. Επαναλαμβάνω. μοναδικό φαινόμενο!

Κι αν, αγαπητοί μου, στις ημέρες των παιδιών σας έρθει ο προφήτης Ηλίας -επειδή θα έχει έλθει ο Αντίχριστος- κι αν στις ημέρες μας έλθει -όχι μόνο των παιδιών σας- πέστε μου, είναι καιρός για να κοιμόμαστε; ή είναι καιρός για να ανησυχούμε;... Ερωτώ.

Τι γράφει η Αποκάλυψη για τον προφήτη Ηλία.

Ακούστε τώρα τι γράφει το βιβλίο της Αποκαλύψεως στο 11ο κεφάλαιο, πάνω σ' εκείνο το θέμα του ελέγχου του Αντιχρίστου υπό του Προφήτου, και τι θα γίνει παρακάτω, «και δώσω, λέει ο Θεός, τοις δυοίς μάρτυσί μου, και προφητεύσουσιν ημέρας χιλίας διακοσίας εξήκοντα... ούτοι έχουσιν εξουσίαν τον ουρανόν κλείσαι, ίνα μη υετός βρέχη τας ημέρας της προφητείας αυτών. και... το θηρίον το αναβαίνον εκ της αβύσσου... αποκτενεί αυτούς.»¹⁸ Παραλείπω μερικούς στίχους, για λόγους συντομίας. Και θα δώσω στους δυο μάρτυρές μου, λέει ο Χριστός, και θα προφητεύσουν. Λέγονται μάρτυρες, γιατί θα δώσουνε μία μαρτυρία. λέγονται ακόμη και προφήτες, γιατί θα προφητεύσουν.

Πόσο θα προφητεύσουν; Χίλιες διακόσιες εξήντα ημέρες, ίσον τριάμισι χρόνια. Πόσες μέρες είχε κρατήσει την ανομβρία τότε ο Προφήτης; Τριάμισι χρόνια. Το ίδιο φαινόμενο, από το ίδιο πρόσωπο!

Τ' ακούτε, παρακαλώ, πώς το λέει η Καινή Διαθήκη αυτό; «Αυτοί θα έχουν εξουσία να κλείσουν τον ουρανό, για να μην πέσει βροχή κατά τις ημέρες της προφητείας τους.»! Το κήρυγμα της μετανοίας λοιπόν θα διαρκέσει τριάμισι χρόνια, όσο και η περίοδος της ανομβρίας.

Αλλά τότε, λέει, το Θηρίον που θα ανεβεί από την άβυσσο, ο Αντίχριστος, μη ανεχόμενος την παρουσία και τον έλεγχο των δύο Προφητών, θα τους φονεύσει και θα αφήσει τα σώματά τους άταφα στην πλατεία της Ιερουσαλήμ.¹⁹

Ερμηνεύει ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός και λέει: «Αποσταλήσεται Ενώχ και Ηλίας ο Θεσβίτης ... και υπ' αυτού αναιρεθήσονται.»²⁰.

Γι' αυτούς τους δύο Προφήτες μας λέει το βιβλίο της Αποκαλύψεως ότι θα τους δει όλος ο κόσμος, αφού θα 'χουν φονευθεί στην πλατεία της Ιερουσαλήμ. Βέβαια αυτό δείχνει ότι εκεί θα κυβερνήσει ο Αντίχριστος, τον οποίο θα ελέγξουν, αλλά και θα καταδείξουν οι δύο Προφήτες ότι αυτός τελικά είναι ο Αντίχριστος. Θα τους φονεύσει όμως, λέει, και τότε θα δουν τον φόνο τους «γλώσσες, φυλές, έθνη, λαοί». Είναι μια συνηθισμένη φράση που χρησιμοποιείται στην Αποκάλυψη από τον ευαγγελιστή Ιωάννη²¹, αλλά χρησιμοποιείται και από τον προφήτη Δανιήλ²².

Πώς θα δουν αυτές οι «γλώσσες, φυλές, έθνη, λαοί» την αναιρέση, τον θάνατο των δύο Προφητών; Ασφαλώς με την τηλεόραση!

Μπορούσαν ποτέ να φανταστούν οι παλιότεροι ότι θα ερχόταν η τηλεόραση;... Θα μπορούσαμε να φανταστούμε ότι όλοι οι λαοί θα μπορούσαν έτσι να βλέπουν;... Κι όμως σήμερα είναι δυνατόν. Μήπως λοιπόν -μήπως!- είναι κοντά το τέλος, μόνο και μόνο επειδή ακριβώς και το μηχάνημα της τηλεοράσεως ήδη έχει έρθει, δηλαδή έχει επινοηθεί;... και μήπως -μήπως!- ακριβώς κι αυτό θα μπει στην υπηρεσία του Αντιχρίστου;... Το ότι προ

πολλού έχει μπει είναι γνωστό, διότι ό,τι προβάλλει σήμερα η τηλεόραση δεν είναι παρά για να προετοιμάσει τους ανθρώπους για τον ερχομό του Αντιχρίστου.

Ο λαός του Θεού πρέπει να αποκρυβεί.

Στα τριάμισι αυτά χρόνια της τυραννίας του Αντι χρίστου ο λαός του Θεού πρέπει να αποκρυβεί «μικρόν όσον όσον».23. τριάμισι χρόνια πρέπει να κρυφτεί! Προσέξτε

Γιατί όμως πρέπει να κρυφτεί;

Για να γλυτώσει.

Για να γλυτώσει τον θάνατο;

Όχι τόσο τον θάνατο. αλλά και τον θάνατο. Όχι τόσο τον θάνατο, όσο και κυρίως τις κακές επιδράσεις εκείνων των τριάμισι ετών.

Είναι φοβερό, αγαπητοί μου, όταν βλέπουμε Χριστιανούς στην εποχή μας να επηρεάζονται τόσο πολύ από τον τρέχοντα πολιτισμό μας -ο οποίος υπηρετεί τον Αντίχριστο. πρέπει να σας το πω αυτό- και να μη μπορούμε να τους συγκρατήσουμε.

Θέλετε ένα μικρό αλλά πολύ χαρακτηριστικό παράδειγμα; Μαζέψτε τα παιδιά σας, αν μπορείτε, και φέρτε τα στην Εκκλησία... Τι σας λένε; Σας λένε ότι τα μυαλά σας είναι σκουριασμένα, ότι αυτά έχουν τώρα καινούργια μυαλά, ότι έχουν καινούργια θεώρηση της ζωής... Μαζέψτε τα παιδιά σας, αν μπορείτε, για να δείτε ότι όχι μόνο τα παιδιά, αλλά και οι μεγάλοι έχουν να πάρει αέρα κι έχουν κοσμικοποιηθεί. Κι ακόμα δεν ήρθε ο Αντίχριστος. και πού να 'ρθει και να επιβάλει πείνα και οικονομικό αποκλεισμό...! Τι θα γίνει τότε;...

Να η αξία του βιβλίου της Αποκαλύψεως· έρχεται για να μας προετοιμάσει. Και η προετοιμασία είναι πρώτα σαν μήνυμα και ύστερα σαν άσκηση. Πρέπει να το καταλάβουμε.

Ο λαός του Θεού θα κρυφτεί στην έρημο.

Λοιπόν πού θα πρέπει να καταφύγει ο λαός του Θεού; -και ο λαός του Θεού είναι εκείνοι

που δεν θα προσκυνήσουν τον Αντίχριστο.

Στην ερημιά, όπως και ο Προφήτης. Εκεί θα καταφύγει ο λαός του Θεού, στην ερημιά, όπως παλιά και ο Προφήτης! Έτσι λοιπόν ο λαός του Θεού, όπως και οι υιοί των Προφητών στην εποχή του προφήτου Ηλιού -που ήταν πάρα πολλοί και περιστοιχίζαν τότε τον προφήτη Ηλία. σημειώσατέ το αυτό²⁴- όλοι αυτοί, όπως και η Εκκλησία στα έσχατα, καταφεύγουν στην έρημο, κρύβονται.

Τι λέει η Αποκάλυψη για την έρημο.

Για να το δούμε αυτό πώς το λέει το βιβλίο της Αποκαλύψεως στο 12ο κεφάλαιο, από τον στίχο 14.

«Και εδόθησαν τη γυναικί δύο πτέρυγες του αετού του μεγάλου, ίνα πέτηται εις την έρημον εις τον τόπον αυτής.» Δόθηκαν, λέει, στη γυναίκα... Ποιά είναι η γυναίκα; Είναι η Εκκλησία. Δόθηκαν στη γυναίκα, στην Εκκλησία, δυο φτερούγες του μεγάλου αετού.

Στην Παλαιά Διαθήκη έχουμε πολλές φορές αυτή την εικόνα -όπως στο Δευτερονόμιο και αλλού²⁵- που δείχνει ότι αυτές οι δυο μεγάλες φτερούγες του αετού είναι η μεγάλη προστασία του Θεού. Όταν λοιπόν λέει «δόθηκαν δύο φτερούγες του αετού του μεγάλου»,

σημαίνει: ο Θεός προστατεύει την Εκκλησία.

Και συνεχίζει: «ίνα πέτηται εις την έρημον εις τον τόπον αυτής», για να πετάξει και να φύγει στην ερημιά, στον τόπο της. Όστε ο τόπος της Εκκλησίας είναι η έρημος; Ναι, η έρημος!

Τα Μοναστήρια αποτελούν προοίμιο της εξόδου του λαού του Θεού στην έρημο.

Το ξέρετε ότι ένα μικρό προοίμιο, και ταυτοχρό νως ένα μήνυμα μέσα στους αιώνες, του ότι η Εκκλησία θα καταφύγει στην έρημο είναι τα Μοναστήρια; Πολλοί λένε: «Γιατί κάθεστε στα Μοναστήρια, εσείς οι μοναχοί;». Για να σας θυμίζουμε ότι η Εκκλησία θα ξαναγυρίσει στην έρημο. Άλλωστε από την έρημο ξεκίνησε η Εκκλησία. Έχετε αντίρρηση; Διαβάστε το 1ο κεφάλαιο από το Κατά Μάρκον ευαγγέλιο, να το δείτε αυτό. «φωνή βοώντος εν τη ερήμω»²⁶. Ο Ιωάννης ο Πρόδρομος φωνάζει και λέει ότι έρχεται ο Μεσσίας. Και πού έδειξε, παρακαλώ, τον Μεσσία; Στην έρημο. Πού είναι τα θεμέλια της Εκκλησίας; Στην έρημο. Στην έρημο λοιπόν θα καταλήξει.

Ο Όφις καθιστά την Γυναίκα «ποταμοφόρητον».

Έτσι, λέει πιο κάτω: «και έβαλεν ο όφις εκ του στόματος αυτού οπίσω της γυναικός ύδωρ ως ποτα μόν, ίνα αυτήν ποταμοφόρητον ποιήση»²⁷. Ο Διάβολος, ο Αντίχριστος, πίσω από τον οποίο είναι ο Διάβολος, θα κυνηγήσει την Εκκλησία, θα διώξει την Εκκλησία -γι' αυτό εκείνη θα καταφύγει στην έρημο- και θα βγάλει νερό από το στόμα του, για να την πνίξει.

Τί είναι αυτό το νερό που βγάζει ο Διάβολος, και ο Αντίχριστος, από το στόμα του; Να, αγαπητοί μου, τί είναι. τα διάφορα κοινωνικά και φιλοσοφικά συστήματα, που θέλουν να πνίξουν τον σύγχρονο Χριστιανό. Είναι όταν ο άλλος σου δίνει ένα πιάτο φαΐ και σου λέει: «Θα φας καλά. αλλά, ξέρεις, θα ακολουθήσεις αυτό το κοινωνικό σύστημα ή αυτό το οικονομικό σύστημα.». Δεν νομίζετε ότι μοιάζουμε λίγο με τον Ησαΰ, που πούλησε τα πρωτοτόκιά του, το να φέρει δηλαδή τον Μεσσία, γιατί ήθελε να φάει;... Έτσι κι εμείς ξεπουλάμε τον Χριστό, για να έχουμε οικονομικά οφέλη... Τί κρίμα! Τί κρίμα!... Αυτά λοιπόν θα πνίξουν, θα προσπαθήσουν να πνίξουν την Εκκλησία.

Να το πάρουμε είδηση. το πνεύμα του Αντιχρίστου μπορεί να μας επιβληθεί, και να χαθούμε!

Βέβαια η Αγία Γραφή λέει ότι πολλοί Χριστιανοί θα χαθούν²⁸. Το λέει και στο βιβλίο της Αποκαλύψεως, όταν ο Ιωάννης καλείται να μετρήσει τον ναό μόνο και το θυσιαστήριο, και όχι την αυλή του. Αυτό δείχνει ότι θα σωθεί μόνο το λείμμα²⁹, ένα μικρό μέρος των Χριστιανών. Συγκεκριμένα λέει ο άγγελος στον Ιωάννη: «Μη μετρήσεις τα υπόλοιπα. δόθηκαν να πατηθούν από τα έθνη για σαράντα δύο μήνες.»³⁰. Δηλαδή θα επικρατήσει ο Αντίχριστος στους Χριστιανούς τριάμισι χρόνια. Στους Χριστιανούς! Ναι. διότι, κατά τους Πατέρες, ο ναός, οι αυλές του και η πόλη Ιερουσαλήμ, η πόλη Σιών, πάντοτε συμβολίζουν την Εκκλησία. Τι μετριέται; Μόνο ο ναός, λέει, και το θυσιαστήριο, δηλαδή ένα μικρό μέρος.

Να το πάρουμε είδηση ότι μπορεί να χαθούμε και ότι το πνεύμα του Αντιχρίστου μπορεί να επιβληθεί και σ' εμάς! Να το πάρουμε είδηση!... Αυτό θα πει ότι ο Δράκων καθιστά «ποταμοφόρητον» την Εκκλησία. πάει να την πνίξει με το νερό. Το νερό είναι ό,τι σας εξήγησα.

Ο Θεός βοηθά τον λαό Του, χρησιμοποιώντας τα φυσικά στοιχεία.

«Και εβοήθησεν η γη τη γυναικί, και ήνοιξεν η γη το στόμα αυτής και κατέπιε τον ποταμόν ον έβαλεν ο δράκων εκ του στόματος αυτού.»³¹

Έρχονται τα φυσικά στοιχεία να βοηθήσουν. Η γη, λέει, κατάπιε το νερό.

Η περίπτωση εδώ είναι όπως και στη διάβαση της Ερυθράς θαλάσσης. Κάπου μετά τα μεσάνυχτα άρχισε να πνέει άνεμος νότιος, λέει, τόσο ισχυρός, που το νερό της θαλάσσης το χώρισε στα δυο. Πέρασαν οι Εβραίοι. και όταν πια ξημέρωνε, πήγαν να μπουν και οι Αιγύπτιοι. Σταματάει ο άνεμος, κλείνει το νερό και τους πνίγει όλους.³²

Εδώ βλέπουμε τα στοιχεία της φύσεως. Βέβαια τα στοιχεία της φύσεως τα κυβερνάει ο Θεός. αλλά εδώ όμως δείχνει όχι ποιος τα κυβερνάει, αλλά τι κάνουν αυτά, σ' ένα πρώτο πλάνο, σ' ένα πρώτο επίπεδο. ότι δηλαδή τα στοιχεία της φύσεως έρχονται ή να καταστρέψουν τον ασεβή ή να ενισχύσουν και να βοηθήσουν τον ευσεβή.

Είδατε, ο προφήτης Ιωνάς ζεστάνεται περιμένοντας την καταστροφή της Νινευή. «Ουφ! ζέστη, καλοκαίρι!»³³ Μέσα σε λίγα λεπτά φυτρώνει μία κολοκυθιά με μεγάλα φύλλα και τον σκιάζει!

Έτσι λοιπόν η φύση έρχεται να βοηθήσει τον ευσεβή και την Εκκλησία.

Ο Αντίχριστος οργίζεται μ' αυτούς που κρύφτηκαν στην έρημο, και κάνει πόλεμο με τους λοιπούς Χριστιανούς στις πόλεις.

«Και ωργίσθη ο δράκων επί τη γυναικί, και απήλθε ποιήσαι πόλεμον μετά των λοιπών του σπέρματος αυτής, των τηρούντων τας εντολάς του Θεού και εχόντων την μαρτυρίαν Ιησού.»³⁴

Ο Αντιχριστος όμως δεν τα κατάφερε. κρύφτηκε η Εκκλησία.

Δηλαδή, θα σκεφθείτε, πόσοι μπορούν να κρυφτούν; Ας πούμε, στη Θεσσαλία πόσοι να είναι άραγε οι αληθινοί Χριστιανοί; Πενήντα; εκατό; πεντακόσιοι; χίλιοι;... Μπορούν όλοι αυτοί να πάρουν τα βουνά, να πάνε στις τρύπες της γης και στις σπηλιές και να κρυφτούν; Όχι. Οι υπόλοιποι; Οι υπόλοιποι μένουν στις πόλεις. Δηλαδή μόνο αυτοί είναι οι ευσεβείς, που έφυγαν στα βουνά; Όχι. έχει κι άλλους, στις πόλεις. Τότε τί γίνεται μ' αυτούς; «Έρχεται ο Διάβολος, λέει, και κάνει πόλεμο με τους λοιπούς.» Αλλοίμονό τους όμως. έχουν ν' αντιμετωπίσουν πραγματικά την τυραννία του Αντιχρίστου!

Όπως ο Θεός έτρεφε τον Προφήτη Του για τριάμισι χρόνια, έτσι θα τρέφει και τον λαό Του στην έρημο για ίσο χρονικό διάστημα.

Αλλά εκεί στην έρημο ο προφήτης Ηλίας τί έτρωγε;

«Και οι κόρακες έφερον αυτώ άρτους το πρωί και κρέα το δείλης, και εκ του χειμάρρου

έπινεν ύ δωρ.»³⁵ Κοράκια του έφερναν ψωμί το πρωί, και το βράδυ του έφερναν κρέας, κι έπινε νερό από τον χείμαρρο.

Γιατί κοράκια; Ξέρετε ότι τα κοράκια είναι σαρκοβόρα. Το λέει και η Αγία Γραφή αυτό³⁶, αλλά το ξέρουμε κι από τη φύση τους. Τα κοράκια τρώνε κρέατα, και μάλιστα σάπια κρέατα. πτώματα τρώνε τα κοράκια. Βάζει λοιπόν κοράκια, στέλνει κοράκια, για να δείξει -τί;- ότι πρόκειται για θαύμα, που με τον τρόπο αυτό τονίζεται. Τα κοράκια, που μπορούν να φάνε το κρέας, και μάλιστα σε μία εποχή πείνας, δεν το τρώνε, αλλά το φέρνουν στον Προφήτη. Για να τονισθεί το θαύμα της προστασίας του Προφήτου από τον Θεό. Παρόμοια θα τρέφεται και η Εκκλησία στην έρημο.

Λέει πάλι το βιβλίο της Αποκαλύψεως: «όπως τρέφεται εκεί καιρόν και καιρούς και ήμισυ καιρού από προσώπου του όφεως»³⁷, για να τρέφεται εκεί η Εκκλησία, λέει, «καιρόν» -είναι το έτος- «και καιρούς» -είναι τα δύο χρόνια. δύο συν ένα, τρία- «και ήμισυ καιρού» -είναι ο μισός χρόνος- δηλαδή τριάμισι χρόνια, «από προσώπου του όφεως», δηλαδή για όσο καιρό ο Διάβολος και ο Αντίχριστος θα επικρατούν σ' αυτόν τον κόσμο.

Τα ιστορικά προηγούμενα διαθρέψεως του λαού του Θεού αποτελούν εγγύηση για τη διατροφή του στα έσχατα.

Όστε λοιπόν θα τρέφει ο Θεός. Πώς όμως θα τρέφει ο Θεός εκεί;

Ξέρουμε ότι ο παλαιός Ισραήλ τρεφόταν στην έρημο κατά θαυμαστό τρόπο σαράντα ολόκληρα χρόνια.³⁸ Ξέρουμε ακόμη ότι και οι Χριστιανοί στην έρημο, που κατέφευγαν από

τους διωγμούς, τρέφονταν κατά τρόπο που οικονομούσε ο Θεός. Πώς όμως θα τρέφονται στα έσχατα οι Χριστιανοί που θα φεύγουν στην έρημο;

Αυτό το ξέρει ο Θεός, και θα το φανερώσει τότε. Δεν είπε ποτέ, φέρ' ειπείν, στους Εβραίους στην Αίγυπτο «Όταν θα σας βγάλω στην έρημο, εγώ θα σας τρέφω με το μάννα». Δεν είπε κάτι τέτοιο ο Θεός. αλλ' όταν ο λαός βρέθηκε στην έρημο και είπαν «Τί θα φάμε;», τότε ο Θεός έριξε το μάννα.³⁹ Όταν λοιπόν και οι Χριστιανοί θα βρεθούν στις ερημιές και θα πουν «Τί θα φάμε;», τότε ο Θεός ξέρει τί θα δώσει. τώρα δεν το ξέρουμε αυτό.

Η απεικόνιση του Προφήτη με τον κόρακα που τον διατρέφει τονίζει την ιστορικότητά του ως τύπου των εσχάτων.

Αγαπητοί μου. ο μέγιστος των Προφητών, ο Ηλίας ο ένδοξος, έζησε τον ιστορικό τύπο των εσχάτων, όπως σας εξήγησα διά πολλών, για να μας δείξει πώς θα ζήσει κοντά του και η Εκκλησία.

Η Εκκλησία μας, ανάμεσα στα τόσα γεγονότα του πολυτάραχου βίου του προφήτου Ηλιού, ιστορεί, απεικονίζει δηλαδή επάνω σε εικόνες, ένα μόνο χαρακτηριστικό. να κάθεται μέσα σε μία σπηλιά, και εκεί να βλέπει τον κόρακα να του φέρνει το ψωμί ή το κρέας. Δεν δείχνει τίποτε άλλο η Ορθόδοξος Εκκλησία μας από τη ζωή του προφήτου Ηλιού. ούτε την θαυμαστή εκείνη θυσία του στο Καρμήλιον όρος, ούτε ακόμα εκείνη την θεοπτεία του στο όρος Χωρήβ, δηλαδή στο Σινά, ούτε τίποτε απ' όλα τ' άλλα τα παράδοξα, παρά εικονίζει μόνο αυτό. Ξέρετε γιατί; Γιατί η Εκκλησία μας θέλει να τονίσει την ιστορικότητα του Προφήτου σαν τύπο των εσχάτων; αλλά και να μας πει -μόνο αυτή την εικόνα παίρνω κι εγώ από τον Προφήτη- να μας πει τί θα γίνει με τους πιστούς μας όταν θα έλθει το τέλος του κόσμου.

Όπως έλεγξε τον Αχαάβ, έτσι θα ελέγξει και τον Αντίχριστο.

Αγαπητοί μου, ο προφήτης Ηλίας, όπως σας είπα και προηγουμένως, θα δείξει τον Αντίχριστο αλλά και θα τον ελέγξει φοβερά, όπως έλεγξε και τον Αχαάβ.

Ξέρετε τι είπε στον Αχαάβ; Του είπε: «Το αίμα σου θα το γλύψουν τα σκυλιά και τα γουρούνια!». Έτσι έγινε, αγαπητοί μου. Πληγώθηκε σ' έναν πόλεμο ο Αχαάβ, και τον πήγαν πληγωμένο σε μία πηγή. εκεί, λέει, που οι πόρνες λούζονται. Εκεί λοιπόν τον έπλυναν, του έπλυναν τις πληγές. Αλλά τόσο πολύ έτρεχε το αίμα, ακατάσχετο, που τελικά πέθανε εκεί. Και πήγαν μετά τα σκυλιά και τα γουρούνια και έγλυφαν εκεί το αίμα του Αχαάβ!⁴⁰

«Εσένα, λέει στην Ιεζάβελ, εσένα... εσένα... θα σε ποδοπατήσουν τα άλογα και θα σε λιανίσουν, και θα σε φάνε τα σκυλιά!...» Έτσι κι έγινε, αγαπητοί μου. Την πέταξαν από το παράθυρο του παλατιού κάτω στην αυλή. Πραγματικά, εκείνοι που ξεκλήρισαν την οικογένεια του Αχαάβ -άλλαξε η κυβέρνηση. να μην πολυλογώ- την πέταξαν από το παράθυρο, τα άλογα την ποδοπάτησαν, και σε λίγο πήγαν τα σκυλιά και την έφαγαν! Και λένε για μια στιγμή εκείνοι που μπήκαν μες στο παλάτι: «Για να πάμε να δούμε. τι έγινε αυτή;». Και πάνε κάτω και βλέπουνε μόνο γδαρμένα κόκκαλα... Την είχαν φάει τα σκυλιά!⁴¹

Ελέγχει λοιπόν φοβερά ο Προφήτης. Έτσι θα ελέγξει και τον Αντίχριστο.

Αν για τους απίστους θα είναι φοβερός, τότε για τους δικαίους θα είναι μια αληθινή ευλογία.

Αλλά και για τους απίστους θα είναι φοβερός ο Προφήτης.

Μας λέει το βιβλίο της Αποκαλύψεως ότι όταν ο Αντίχριστος θα τον συλλάβει μαζί με τον άλλο Προφήτη, τον Ενώχ, και θα τους κρεμάσει, θα τους φονεύσει, τότε τόσο θα χαρούν οι άνθρωποι -ακούστε. θα χαρούν!- ώστε θα ανταλλάξουν δώρα μεταξύ τους, γιατί επιτέλους απαλλάχτηκαν από έναν κήρυκα που τους βασάνιζε με τα λόγια του...⁴² Οι αμαρτωλοί λοιπόν άνθρωποι θα χαρούν. Αλλά θα σταθή όμως φοβερός, γιατί σε τρεισήμισι μέρες θα δουν τον προφήτη Ηλία να ανασταίνεται από τους νεκρούς και να ανεβαίνει στον ουρανό, και τότε θα τους πιάσει φόβος και τρόμος!⁴³

Αλλά εάν για τους απίστους ο Ηλίας θα είναι φοβερός, για τους δικαίους θα είναι μια αληθινή ευλογία. Γι' αυτό και ο ύμνος των Πατέρων στο βιβλίο της Σοφίας Σειράχ, στο 48ο κεφάλαιο, στην Παλαιά Διαθήκη, που αναφέρεται στον προφήτη Ηλία, τελειώνει ως εξής: «μακάριοι οι ιδόντες σε και οι εν αγαπήσει κεκοσμημένοι, και γαρ ημείς ζωή ζησόμεθα»⁴⁴, ευτυχισμένοι αυτοί που θα σε δουν, ή που σε βλέπουν, αυτοί που ζουν στολισμένοι με

αρετές. κι εμείς θα ζήσουμε και θα σε δούμε. Ο Σειράχ ζει περίπου εξακόσια χρόνια μετά τον Προφήτη. Λέει «θα σε δούμε»!

Τη χαρά και την ελπίδα που σκορπούσε ο προφήτης Ηλίας στους δικαίους της εποχής του θα σκορπίσει και στους δικαίους των εσχάτων αλλά και σ' όλους που θα αναστηθούν.

Αγαπητοί μου, τον προφήτη Ηλία τον είδαν με χαρά και ελπίδα πρώτα-πρώτα εκείνοι οι εφτά χιλιάδες άνδρες στην εποχή του, όταν ήταν κρυμμένοι και δεν φανέρωναν την πίστη τους στον αληθινό Θεό. τότε που ο Προφήτης με παράπονο έφθασε να πει στον Θεό: «Κύριε, μόνος εγώ έμεινα να Σε λατρεύω. Όλοι οι άλλοι προσκύνησαν τα είδωλα!». «Όχι, Ηλία. ήταν η ελπίδα τους ο Προφήτης! εφτά χιλιάδες άνδρες δεν προσκύνησαν τον Βάαλ.» Αυτοί οι εφτά χιλιάδες άνδρες, άμα έβλεπαν τον Προφήτη να ελέγχει τον Αχαάβ, χάιρονταν. Χαίρονταν

Αλλά θα τον δουν με χαρά και ελπίδα και οι δίκαιοι των εσχάτων. Όταν θα κηρύσσει στα Ιεροσόλυμα, όλοι οι ευσεβείς, οι δίκαιοι, θα πουν: «Ήλθε ο Ηλίας. Ήλθε ο Ηλίας! Ελέγχει τον Αντίχριστο. Ήλθε ο Ηλίας!... Τα βάσανά μας τελειώνουν! Έρχεται ο Χριστός!...». Θα είναι λοιπόν και η ελπίδα των δικαίων των εσχάτων.

Θα τον δουν ακόμη και όλοι οι δίκαιοι που κατά τη δευτέρα Παρουσία θα αναστηθούν «και γαρ ημείς ζωή ζησόμεθα»,. όπως τον είδαν και οι τρεις Μαθητές στο Θαβώρ, ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης. γιατί κι εμείς θα ζήσουμε, όπως έγραφε ο συγγραφέας της Σοφίας Σειράχ το 200 π.Χ.

Αγαπητοί μου, αυτή είναι με λίγα λόγια η θαυμαστή προσωπικότητα του αγίου προφήτου Ηλιού. Κι εμείς, τελειώνοντας, τι άλλο θα μπορούσαμε να πούμε; Ω άγιε του Θεού Προφήτα, ένδοξε Ηλία, πρέσβευε υπέρ ημών!...

20-7-1986

1. Βλ. Γ' Βασ. 18,17-40.

2. Βλ. Γ' Βασ. 19, 8-18. Σοφ. Σειρ. 48, 7.

3. Βλ. Ματθ. 17, 3. Μάρκ. 9, 4. Λουκ. 9, 30.

4. Πράξ. 17, 26.

5. Βλ. Δευτ. 32,15. Ησ. 5, 7. 44, 2.

6. Γ' Βασ. 17,1.

7. Βλ. Γέν. 15, 14. 23, 18. Έξοδ. 23, 18-33. 34, 24. Λευϊτ. 26, 42-46. Δευτ. 2,10-25. 4, 27. Ιησ. Ναυή 23, 9. κ.α.

8. Γέν. 15,13-16.

9. Βλ. Έξοδ. 12,40.

10. Δευτ. 31,1-23.

11. Ησ. 9, 11-12. 13, 1-22. 14, 22-23. Ιεζ. 32, 1-16. Ιερ. 31, 1-44. κ.α.

12. Βλ. Δαν. 8, 3-8.

13. Ησ. 3,16-26.

14. Γ' Βασ. 17, 3-4.

15. Ησ. 26, 20.

16. Βλ. Μαλ. 4,4-5.

17. Βλ. Δ' Βασ. 2,1.

18. Αποκ. 11,3-7.

19. Βλ. Αποκ. 11, 8.

20. Άγ. Ιωάννης ο Δαμασκηνός, Περί Αντιχρίστου, Δ' 99,44. Πρβλ. Άγ. Ιωάννης ο Χρυσόστομος, Λόγος εις την όρασιν του Δανιήλ, 37.32-38.11: «...αποστέλλει εν συντόμως τους ίδιους αυτού θεράποντας, τον τε Ενώχ και Ηλίαν, εις έλεγχον αυτού του αντικειμένου ενώπιον πάντων εθνών... ορών ουν ο εχθρός εαυτόν υπ' αυτών δεινώς ελεγχόμενον και υπό πάντων καταφρονούμενον, θυμώ και οργή ανελεί τους αγίους». Άγ. Ιππόλυτος Ρώμης, Λόγος περί της συντελείας του κόσμου, 21.28-30: «...καθώς φησι και τούτο Δανιήλ, προεωρακώς ότι το θηρίον το αναβαίνον εκ της αβύσσου ποιήσει μετ' αυτών πόλεμον, ήγουν μετά Ενώχ και Ηλία, και νικήσει αυτούς και αποκτενεί αυτούς διά το μη θέλειν αυτούς δόξαν δούναι τω διαβόλω».

21. Βλ. Αποκ. 10, 9. 11.17,15 κ.α.

22. Βλ. Δαν. 3,4. 8· 31. 5,19. 6, 25 κ.α.

23. Πρβλ. Ησ. 26,20. Εβρ. 10, 37.

24. Βλ. Γ' Βασ. 21, 35. Δ' Βασ. 2, 3. 5. 7. 15. 4, 1. 38. 5,22. 6,1.

25. Βλ. Δευτ. 32,11. Ξεοδ. 19, 4. Παρ. Σολ. 23, 5. Ιερ. 29, 22. Ιεζ. 17, 3· 7. κ.α.

26. Μάρκ. 1, 3. Πρβλ. Ματθ. 3, 3. Λουκ. 3,4. Ιωάν. 1, 23.

27. Αποκ. 12,15.

28. Βλ. Ματθ. 24, 24. Μάρκ. 13,22 κ.α.

29. Βλ. Ησ. 10, 22. Ρωμ. 9, 27.11, 5.

30. Αποκ. 11,1-2.

31. Αποκ. 12,16.

32. Βλ. Ξεοδ. 14, 21-29.

33. Ιων. 4, 1-6.

34. Αποκ. 12,17.

35. Γ' Βασ. 17, 6.

36. Βλ. Γέν. 8, 6-7 κ.α.

37. Αποκ. 12,14.

38. Βλ. Έξοδ. 16, 35

39. Βλ. Έξοδ. 16, 2-14.

40. Βλ. Γ' Βασ. 20,19. 22, 30-38.

41. Βλ. Γ' Βασ. 20, 23. Δ' Βασ. 9,1-37.

42. Βλ. Αποκ. 11,10.

43. Βλ. Αποκ. 11,11-13.

44. Σ. Σειρ. 48, 11.

45. Γ' Βασ. 19, 14-18. Πρβλ. Ρωμ. 11, 3-4

46. Βλ. Ματθ. 17, 1-6. Μάρκ. 8, 2-9

"ΛΟΓΟΙ ΑΦΥΠΝΙΣΕΩΣ"

† π. ΑΘΑΝ. ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΥ

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΟΜΝΗΝΕΙΟΥ

ΣΤΟΜΙΟΝ ΛΑΡΙΣΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ»